

[Forsvarsministeren.]

— af ialt 10 mand om at indgå på en særlig ordning, der tilsigter, at de pågældende overgår til stillingen som tjenestemand i forsvaret, såfremt den nødvendige lov-hjemmel kan skabes ved ændring af personelloven eller normeringsloven — således som det fremgår af den skrivelse, der er fremsendt den 24. marts.

Det andet spørgsmål vedrører det i betænkningen fremsatte forslag om et særligt tillæg til militære befalingsmænd, som i disse år får pålagt et ekstraordinært stort arbejde. Jeg har nogle gange her i det høje ting haft lejlighed til at redegøre for disse særlige forhold, og ingen vil bestride, at der hersker ekstraordinære forhold, hvad jo også det af det ærede medlems parti i lønningrådet stillede forslag, som er opretholdt her ved behandlingen, er et vidnesbyrd om.

Tekstanmærkning nr. 1 har den ganske bestemte tanke at skabe ligeartede forhold for beslægtede arbejdsområder, således at man indenfor de 3 værn ikke stiller det ene værn ugunstigere end de andre. Tekstanmærkning nr. 1 har altså som baggrund dette, at man med det såkaldte nedsatte udkommandotillæg, der er indeholdt i tjenestemandsløven, kan yde et vederlag til dem, som skal deltage i den fulde døgn-tjeneste også indenfor hærens garnisoner. Jeg tror, at den tanke at skabe nogenlunde rimelige og ligelige vilkår for samtlige 3 værn er en tanke, man slet ikke kan komme udenom i den kommende tid.

Må jeg forøvrigt oplyse det ærede medlem hr. Holger Eriksen om, at det langt fra er alle befalingsmænd indenfor hæren, der vil blive omfattet af de nye regler for ydelse af dette udkommandotillæg og kostgodtgørelse, idet befalingsmænd ved skoler, overordnede stabe og kommandomyndigheder er undtaget fra ordningen, og af de ved afdelingerne værende befalingsmænd vil det kun være dem, der har den direkte berøring med mandskabet og dettes ud-dannelse, der vil falde ind under reglerne, d. v. s. fortrinnsvis befalingsmænd, der har den egentlige geleddtjeneste, og hvor man

nu indenfor hæren i lige så høj grad som indenfor de to andre værn stiller krav om et permanent beredskab.

Tekstanmærkning nr. 2 indeholder de bestemmelser, der vedrører det såkaldte rådighedstillæg, og jeg vil gerne sige et par ord, for at motiverne til dette forslag ikke skal blive fordrejet.

Af selve tekstanmærkningens ordlyd fremgår det, at dette rådighedstillæg skal ydes som en gennemsnitsgodtgørelse for overarbejde, for mistede fridage og nattjeneste samt som kompensation for den ulempe, den ubegrænsede rådighedspligt for disse befalingsmænd medfører. Jeg henviser til bilag nr. 219, hvoraf man vil kunne se, hvorledes forsvarsministeriets hovedsynspunkt er overfor det arbejde, der pålægges disse tjenestemænd i de år, vi nu gennemlever.

Med hensyn til befalingsmændenes rådighedspligt — det vil jeg iøvrigt understrege — er forholdet sådan, at samtlige befalingsmænd har ubegrænset rådighedspligt, og det betyder, at de selv i deres fritid skal kunne tilkaldes og bliver tilkaldt på alle tider af døgnet. Det er et forhold, som i meget væsentlig grad rokker ved de forudsætninger for personellens aflønning, der i sin tid blev fastsat. Hertil kommer en række andre forhold, som i særlig grad rammer de militære befalingsmænd, de uansøgte forflytninger og meget andet af samme karakter.

Jeg tror, jeg kort kan sige, at det, som er sagt i denne redegørelse til finansudvalget, viser, at befalingsmændene som helhed har ringere arbejdsvilkår end andre tjenestemandsgupper, uden at der hidtil er givet dem den fornødne kompensation herfor.

Forslagets ordlyd og tankegang kender man jo gennem betænkningen, og vi har fra forsvarsministeriets side ment, at den graduering, der her er foreslået gennem 4 satser, skaber en mere rimelig ordning end den, der er foreslået af det ærede medlems parti.

Når nu det ærede socialdemokrati mener at måtte ønske udarbejdelse af mere specificerede regler vedrørende erstatning for